

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 65.158 van 11 maart 1997
in de zaak A. 65.556/X-6842.**

In zake : 1. de n.v. Algemene Ondernemingen Containers
Jan STALLAERT,
2. de n.v. Algemene Ondernemingen Transport
Jan STALLAERT,
3. de n.v. MARSTA,
die woonplaats kiezen bij
Advocaten J. GHYSELS, P. FLAMEY en
E. EMPEREUR,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Aarlenstraat 25

tegen :

1. de gemeente GRIMBERGEN,
die woonplaats kiest bij
Advocaat P. LUYPAERS,
kantoor houdende te HEVERLEE-LEUVEN,
Ijzerenmolenstraat 105,
2. het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door
de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat M. van DIEVOET,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Koningsstraat 15.

tussenkommende partij :

de n.v. NOVOVIL,
gevestigd te VILVOORDE,
Toekomststraat 36-38.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. Algemene Ondernemingen Containers Jan STALLAERT, de n.v. Algemene Ondernemingen Transport Jan STALLAERT en de n.v. MARSTA op 12 september 1995 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 22 maart 1995 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden waarbij het bijgaand bijzonder plan van aanleg nr. 36 "Verbrande Brug" genaamd, van de

gemeente Grimbergen, bestaande uit een bestemmingsplan en stedenbouwkundige voorschriften, wordt goedgekeurd, met uitsluiting van de blauw gearceerde zone E van het bestemmingsplan;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur J. BOVIN;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 5 september 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 15 oktober 1996, op welke datum de zaak in voortzetting is uitgesteld naar de terechtzitting van 22 oktober 1996;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M. VRINTS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaten P. FLAMEY en P. CALLENS, die verschijnen voor de verzoekende partijen, van Advocaat P. LUYPAERS, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, van Advocaat J.-M. FOBE die, loco Advocaat M. van DIEVOET verschijnt voor de tweede verwerende partij, en van Advocaat D. KAMERS die, loco Advocaat M. DEWAELE verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur J. BOVIN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de n.v. NOVOVIL met een verzoekschrift van 19 oktober 1995 heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat de derde verzoekende partij, de n.v. MARSTA, eigenaar is van gronden gelegen te Grimbergen, palende aan de Cokeriestraat, de Broekstraat en de Daalweg, kadastraal bekend sectie B, nrs. 175b, 174b, 173, 172c, 172d, 172g, 151b, 159a5, 146f, 148d en 150g, met een gezamenlijke oppervlakte van 5ha 23a 64ca; dat deze gronden volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 maart 1977 vastgesteld gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse gelegen zijn in "industriegebied"; dat de bouwaanvraag van 12 mei 1992 van de n.v. MARSTA voor het oprichten van een reststoffencentrum, bestaande uit burelen, een garage, loodsen, stapelplaatsen, een stelplaats, een sorteergebouw, een slibindikker en manoeuvreerzones op deze gronden, bij besluit van 14 april 1994 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden werd geweigerd, in essentie op grond van de onverenigbaarheid van de bouwaanvraag met de bestemmingsvoorschriften van het inmiddels op 23 september 1993 door de gemeenteraad van Grimbergen voorlopig

aangenomen bijzonder plan van aanleg "Verbrande Brug", dat de gronden waarop de bouwaanvraag betrekking heeft grotendeels legt in de "zone B", met bestemming "inplanting van waterzuiveringsstation"; dat bij arrest nr. 51.113 van 12 januari 1995 de door de verzoekende partijen ingestelde vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van dit besluit wegens gebrek aan ernstige middelen werd verworpen; dat inmiddels de bestendige deputatie van de provincieraad van Brabant op 26 november 1992 aan de eerste verzoekende partij, de n.v. Algemene Ondernemingen Containers Jan STALLAERT, een milieuvergunning had afgegeven om op de betrokken gronden een bedrijf omvattende een inrichting voor sorteren, opslaan en overslaan van diverse afvalstoffen, een onderhoudsgarage en parking voor het materieel, een brandstofopslag en elektrische infrastructuur te exploiteren voor een duur van 20 jaar; dat, op beroep van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Grimbergen en van derden-belanghebbenden, bij besluit van 4 juni 1993 van de Minister Vice-President van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Leefmilieu en Huisvesting, deze milieuvergunning werd opgeheven en de gevraagde vergunning werd geweigerd; dat bij arrest nr. 48.021 van 16 juni 1994, op beroep van de verzoekende partijen, dit ministerieel besluit werd vernietigd wegens laattijdigheid van de betekening van het bestreden besluit (schending van de artikelen 23, § 2, en 25, § 2, van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, en van artikel 52, 4°, c), en 5°, b), van het besluit van 6 februari 1991 van de Vlaamse Executieve houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (Vlarem I)), laattijdige kennisgeving die tot gevolg had dat, met toepassing van artikel 25, § 2, van voormeld decreet, de in eerste aanleg verleende vergunning definitief was geworden;

Overwegende dat inmiddels, bij besluit van 23 september 1993 van de gemeenteraad van Grimbergen het ontwerp van bijzonder plan van aanleg nr. 36 "Verbrande Brug" voorlopig werd aangenomen; dat blijkens dit plan verzoekers' betrokken gronden grotendeels zijn gelegen in de "zone B"; dat de stedenbouwkundige voorschriften voor deze zone luiden als volgt :

"1. Bestemming

Inplanting van waterzuiveringsstation.

2. Groenvoorziening

De zone wordt voorzien van een groene buffer, met een breedte van 30 m langsheen de Eppegemsteenweg en de gemengde zone 'Wonen en werken F1' en een breedte van 10 m langsheen de resterende perceelsgrenzen.

De bufferzone is bouwvrij en kan enkel doorbroken worden door de noodzakelijke toegangen tot de zone";

dat tijdens het openbaar onderzoek, op 25 november 1993, door de n.v. Algemene Ondernemingen Containers Jan STALLAERT en de n.v. MARSTA een bezwaarschrift werd ingediend tegen dit voorlopig aangenomen ontwerp van bijzonder plan van aanleg; dat in een nota van 24 augustus 1994 van de n.v. AQUAFIN de keuze van de inplantingsplaats van de geplande waterzuiveringsinstallatie op de betrokken gronden wordt verantwoord; dat bij besluit van 27 oktober 1994 van de gemeenteraad van Grimbergen het door de n.v. Algemene Ondernemingen Containers Jan STALLAERT en de n.v. MARSTA ingediende bezwaarschrift werd verworpen op grond van de overwegingen "dat de inplanting van het waterzuiveringsstation wel degelijk op de juiste plaats voorzien is gezien de studie gedaan door de Vlaamse Milieumaatschappij, gelet op het advies van het Bestuur Ruimtelijke Ordening, gelet op de grenskorrektes die reeds werden uitgevoerd door de gemeenten Vilvoorde, Zemst en Grimbergen, en gelet op de verantwoordingsnota van de n.v. AQUAFIN d.d. 24 augustus 1994", en het ontwerp van bijzonder plan van aanleg nr. 36 "Verbrande Brug" definitief werd

aangenomen; dat bij besluit van 22 maart 1995 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden bedoeld plan, bestaande uit een bestemmingsplan en stedenbouwkundige voorschriften, werd goedgekeurd, met uitsluiting van de blauw gearceerde zone E van het bestemmingsplan; dat het plan de gronden in kwestie opneemt in de zone B, bestemd voor de inplanting van een waterzuiveringsinstallatie en groenvoorziening; dat de zone A wordt ingedeeld in "industriezone", waarvoor artikel 6 van de stedenbouwkundige voorschriften bepaalt :

"Deze zone is bestemd voor gebouwen, konstrukties of terreininrichtingen nodig voor industriële en/of dienstverlenende ondernemingen zowel uit private als openbare sektor. Administratieve gebouwen zijn toegelaten in functie van bovenvernoemde inrichtingen, alsmede openbare instellingen.

Konstrukties, installaties, inrichtingen en dergelijke meer voor openbaar nut zijn toegelaten.

Alle activiteiten, noodzakelijk voor het behoud, de groei en de normale werking van een bedrijf of van de zone zoals opslag van goederen of grondstoffen, bureelruimten en/of personeelsakkomodatie, productiegebouwen, milieu- en veiligheidsinrichtingen, kunnen worden toegestaan.

Nieuwe milieubelastende inrichtingen - klasse 1 - worden niet toegelaten. Konstrukties met een woonfunctie zijn enkel toegelaten ten behoeve van het besturend en/of bewakend personeel en van het personeel waarvan de aanwezigheid ter plaatse een strikte noodzakelijkheid is, en zijn beperkt tot één per perceel.

Een mogelijke omlegging van een onbevaarbare waterloop in deze zone is mogelijk, evenwel zonder overwelling, behalve het gedeelte langsheen de Cokeriestraat";

dat in de zone E dezelfde voorschriften gelden als in de zone A; dat voorts in de zone C volgend voorschrift geldt :

"Rekening houdend met de bestaande bezetting (bedrijven 1ste klas) kunnen voor bestaande bedrijven afwijkingen qua bestemming worden toegestaan";

dat de zone D is bestemd tot "Gemengde zone wonen en werken"; dat de bestemming van zone D als volgt is beschreven :

"Volgende bestemmingen of een combinatie van deze bestemmingen zijn toegelaten : wonen, handel, horeca, kantoren, openbaar nut, diensten en ambachtelijke bedrijven.

Bedrijven ingedeeld in klasse I volgens bijlage I van VLAREM I en inrichtingen die abnormaal hoge rook-, reuk-, lawaai-, verkeers- of andere hinder teweegbrengen, zijn echter niet toegelaten.

Woningen mogen slechts ingericht worden in de eerste 15 m vanaf de voorgevelbouwlijn";

Overwegende dat, wat de eerste in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden betreft, de verzoekende partijen in een eerste middel de schending aanvoeren van de artikelen 20 en 21 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedebouw en van artikel 1, B.8. en 16 van het besluit van de Vlaamse regering van 2 februari 1994 tot uitvoering van artikel 20 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedebouw,

"doordat het ontwerpplan van het bestreden B.P.A. definitief werd aangenomen door de gemeenteraad op 27 oktober 1994 en werd goedgekeurd door de minister op 22 maart 1995, zonder dat het advies was gevraagd van de provinciale Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij, van het Bestuur Algemeen Milieubeleid en van de Vlaamse Milieu Maatschappij,

terwijl de ontwerpers van het B.P.A. over het voorontwerpplan en over het ontwerpplan het advies moet(en) vragen van de provinciale Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij, van het Bestuur Algemeen Milieubeleid, wanneer de betrokken gronden volgens het gewestplan geheel of ten dele bestemd zijn als industriegebied, en van de Vlaamse Milieu Maatschappij, wanneer het B.P.A. betrekking heeft op nieuwe infrastructuur die

gevolgen hebben voor de behandeling, de kollectorisering en de zuivering van afvalwaters";

Overwegende dat in haar nota de eerste verwerende partij onder meer antwoordt :

"Dit decreet en zijn uitvoeringsbesluit traden in werking op 8 mei 1994.

Echter, de gemeente GRIMBERGEN heeft het bestreden BPA voorlopig aanvaard bij gemeenteraadsbeslissing dd 23 september 1993, zodat de gewijzigde wetgeving onmogelijk kon worden toegepast op retroactieve wijze; de gehele procedure bevond zich sinds 23 september 1993 in de fase waarin door het betrokken decreet en haar uitvoeringsbesluit niets is gewijzigd";

Overwegende dat de bepaling van artikel 20 van de stedenbouwwet, zoals gewijzigd bij het decreet van 22 december 1993 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994, luidt als volgt :

"De personen die zijn aangewezen voor het opmaken van de plannen van aanleg houden door bemiddeling van het college van burgemeester en schepenen de door de Vlaamse Regering aangeduide besturen en openbare instellingen en de Commissie van Advies op de hoogte van de voorstudie en delen hen alle voorontwerp- of ontwerpplannen mede. Deze besturen en openbare instellingen verlenen advies binnen de 30 dagen na het toezenden van het voorontwerp- of ontwerp-plan. Bij ontstentenis van het advies binnen deze termijn wordt dit geacht gunstig te zijn";

dat het besluit van de Vlaamse regering van 20 februari 1994 tot uitvoering van deze bepaling werd bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 28 april 1994; dat het, bij gebreke aan uitdrukkelijke bepaling terzake in werking is getreden de tiende dag na deze bekendmaking, zijnde op 8 mei 1994; dat het geen overgangsbepalingen bevat; dat het dienvolgens vanaf deze datum op alle procedures tot vaststelling van gemeentelijke plannen van aanleg van onmiddellijke toepassing is;

Overwegende dat het wetsartikel 20 niet uitdrukkelijk bepaalt in welke fase van de vaststellings-procedure de opgelegde mededeling van "alle voorontwerp- of ontwerpplannen" dient plaats te vinden; dat, zowel uit de tekst van artikel 20 van de stedenbouwwet, dat bepaalt dat "de personen die zijn aangewezen voor het opmaken van de plannen van aanleg" de aangeduide besturen, openbare instellingen en de Commissie van Advies op de hoogte houden van "de voorstudie" en hun "alle voorontwerp- of ontwerpplannen" meedelen, als uit de systematiek van de wet, die in artikel 21, derde lid, bepaalt dat het ontwerp-plan door de gemeenteraad voorlopig wordt aangenomen, en oplegt dat na afloop van het openbaar onderzoek over het door de gemeenteraad voorlopig aangenomen ontwerp-plan dit plan samen met de bezwaren, de opmerkingen en het proces-verbaal van sluiting van het onderzoek door het college wordt voorgelegd aan de bevoegde Commissie van Advies, die haar advies geeft binnen de zestig dagen na ontvangst, bij gebreke waarvan het geacht wordt gunstig te zijn, blijkt dat onder "voorontwerp- of ontwerpplannen" niets anders kan worden begrepen dan de plannen die nog niet krachtens artikel 21, derde lid, van de stedenbouwwet door de gemeenteraad voorlopig zijn aangenomen;

Overwegende dat uit de gegevens van de zaak, die door de verzoekende partijen overigens niet worden betwist, blijkt dat het bestreden bijzonder plan van aanleg nr. 36 "Verbrande Brug" door de gemeenteraad van Vilvoorde voorlopig werd aangenomen bij besluit van 23 september 1993, d.i. vóór de inwerkingtreding op 8 mei 1994 van de bepalingen waarvan de schending wordt ingeroepen; dat de bedoelde bepalingen hierop niet van toepassing zijn; dat het middel derhalve niet als een ernstig middel kan worden weerhouden;

Overwegende dat in een tweede middel de schending wordt aangevoerd van de bestemmingsvoorschrif-

ten van het bij koninklijk besluit van 7 maart 1977 vastgesteld gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse, en van artikel 16, vierde lid, van de stedenbouwwet, en van de motiveringsverplichting

doordat, eerste onderdeel, "het bestreden besluit afwijkt van de bestemming industriegebied in het gewestplan en de gronden van de N.V. MARSTA in een zone A (lees : B) voor de inplanting van een waterzuiveringsstation legt, zonder dat deze afwijking op enige wijze gemotiveerd is",

en doordat, tweede onderdeel "het bestreden besluit afwijkt van de bestemming industrieel uitbreidingsgebied en de gronden in de onmiddellijke omgeving van de gronden van de N.V. MARSTA in de industriezone A, C en D legt waarin milieubelastende inrichtingen verboden worden, zonder dat is aangetoond dat de uitsluiting van milieubelastende inrichtingen zou beantwoorden aan een werkelijke behoefte",

"terwijl het aannemen en goedkeuren van een bijzonder plan van aanleg dat afwijkt van een vroeger vastgesteld gewestplan, op wettige wijze enkel mogelijk is wanneer tegelijk is aangetoond dat 1) de bestemming in het gewestplan achterhaald is of niet meer verwezenlijkt kan worden, 2) de in het B.P.A. voorgestelde bestemming beantwoordt aan de op dat ogenblik bestaande planologische noden en mogelijkheden en er dwingende behoefte betaamt aan een daaraan aangepaste nieuwe ordening en 3) deze planologische redenen duidelijk en goed gelokaliseerd kunnen worden en steunen op de eigen aard van het deelgebied, zonder de algemene economie van het gewestplan aan te tasten,

en terwijl het vervullen van deze voorwaarden moet blijken uit de motivering van het afwijkend plan,

en terwijl een industrieel uitbreidingsgebied van het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse slechts mag worden omgevormd tot een industriegebied

wanneer is aangetoond dat de nieuwe bestemming beantwoordt aan een werkelijke behoefte,

zodat het bestreden besluit, door het volstrekt stilzwijgen te bewaren over de bestemmingswijziging van industriegebied naar een zone voor een waterzuiveringsstation, de in het middel aangehaalde bepalingen en beginselen schendt,

en zodat het bestreden besluit, door de bestemming van industrieel uitbreidingsgebied om te vormen in industriegebied met verbod voor milieubelastende inrichtingen, zonder dat is aangetoond dat deze nieuwe bestemming aan een werkelijke behoefte beantwoordt, de in het middel aangehaalde bepalingen en beginselen schendt";

Overwegende dat volgens de voorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 maart 1977 vastgesteld gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse de gronden begrepen in de zone B zijn bestemd tot "industriegebied"; dat het voorlopig vastgesteld bijzonder plan van aanleg deze gronden grotendeels voor de "inplanting van (een) waterzuiveringsstation" voorbehoudt; dat aangezien een waterzuiveringsstation als een industrieel bedrijf kan worden aangemerkt en derhalve in een industriegebied kan worden ingeplant, niet lijkt te kunnen worden gesteld dat het voorlopig vastgesteld bijzonder plan van aanleg afwijkt van het gewestplan; dat het eerste onderdeel van het middel niet ernstig is;

Overwegende dat, voorzover in de huidige stand van de rechtspleging kon worden nagegaan, de gronden, begrepen in de zone A, C en D, door het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse zijn opgenomen in een "reservegebied voor industriële uitbreiding"; dat artikel 2 van de aanvullende voorschriften van voormeld gewestplan bepaalt :

"De gebieden die als 'reservegebieden voor industriële uitbreiding' zijn aangeduid kunnen op initiatief van de Staat, de provincie of de gemeente worden bestemd voor de aanleg van gebieden voor vestiging van industriële en ambachtelijke bedrijven.

De bestemming als in het eerste lid bepaald kan maar worden verwezenlijkt nadat zij in een door Ons goedgekeurd bijzonder plan van aanleg is vastgesteld en voor zover is aangetoond dat die nieuwe bestemming aan een werkelijke behoefte beantwoordt";

Overwegende dat het aangehaalde aanvullend voorschrift van het gewestplan voorschrijft dat aangetoond is dat de aanleg van het reservegebied voor industriële uitbreiding beantwoordt aan een werkelijke behoefte; dat het voorschrift, evenmin als de overige bepalingen waarvan de schending wordt aangevoerd, vereist dat eveneens is aangetoond dat het "verbod voor milieubelastende inrichtingen" aan een werkelijke behoefte beantwoordt; dat het tweede onderdeel evenmin ernstig is;

Overwegende dat het derde middel is genomen uit de schending van artikel 16 van de stedenbouwwet, van artikel 3 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen, van het bij koninklijk besluit van 7 maart 1977 vastgesteld gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse, alsmede uit machtsoverschrijding,

doordat "het bestreden B.P.A. de gronden van de N.V. MARSTA, gelegen in een industriegebied in het gewestplan, in een zone A voor de inplanting van een waterzuiveringsstation legt,

terwijl de gemeente in een B.P.A. de bestaande gewestplanzone krachtens artikel 16 van de stedenbouwwet enkel nader mag specificeren, of ervan afwijken in de voorwaarden zoals gesteld in het advies van de Raad van State van 20 december 1983, en dit binnen de termen en bestemmingsvoorschriften van het inrichtingsbesluit,

en terwijl de gemeente in een B.P.A. geen nieuwe planbestemming kan invoeren die niet voorkomt in het inrichtingsbesluit of in de voorschriften van het betrokken gewestplan, op straffe van machtsoverschrijding, omdat dit tot de uitsluitende doelgebonden bevoegdheid behoort van de Vlaamse regering, die dergelijk voorschrift slechts mag invoeren met eerbiediging van artikel 3 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State",

en terwijl, wanneer de gemeente bij de opstelling van een bijzonder plan van aanleg niet gebonden zou zijn door de voorschriften van het inrichtingsbesluit, de gemeente in elk geval voor de goedkeuring van het bestreden bijzonder plan van aanleg het advies had dienen te vragen van de afdeling wetgeving van de Raad van State;

Overwegende dat het middel ten onrechte ervan uitgaat dat de bestemming "inplanting van (een) waterzuiveringsstation", afwijkt van de bestemming "industriegebied" die in het gewestplan aan de betrokken gronden is gegeven; dat het middel derhalve niet als een ernstig middel kan worden weerhouden;

Overwegende dat in een vierde middel de verzoekende partijen de schending aanvoeren van artikel 21 van de stedenbouwwet, van het algemeen motiveringsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel en de afwezigheid van de rechtens vereiste feitelijke grondslag,

doordat "het bestreden besluit al de gronden van de N.V. MARSTA in een zone B voor de inplanting van een waterzuiveringsstation legt en de overige gronden gelegen binnen de grenzen van het bestreden B.P.A. enerzijds onderbrengt in industriegebied (de zones A, C en D) waarin milieubelastende activiteiten niet worden toegelaten, en anderzijds in de gemengde zone wonen en

werken (zone F) waarin inrichtingen van klasse I of hinderlijke inrichtingen niet worden toegelaten,

en doordat het bestreden besluit, zonder in te gaan op de bezwaren die verzoekende partijen tijdens het openbaar onderzoek hadden ingediend, door deze zonering de geplande en gekende activiteiten van verzoekende partijen zonder meer uitsluit en daarvoor geen motieven voorhanden zijn,

terwijl elke administratieve beslissing een voldoende feitelijke grondslag moet hebben en moet steunen op motieven die de beslissing kunnen dragen,

zodat het bestreden besluit, door een discriminerende, onredelijke en niet gemotiveerde zonering op te leggen, de motiveringsplicht, de redelijkheidsplicht en de zorgvuldigheidsplicht schendt";

Overwegende dat bij besluit van 27 oktober 1994 van de gemeenteraad van Grimbergen het door de n.v. Algemene Ondernemingen Containers Jan STALLAERT en de n.v. MARSTA ingediend bezwaarschrift werd verworpen op grond van de overwegingen "dat de inplanting van het waterzuiveringsstation wel degelijk op de juiste plaats voorzien is gezien de studie gedaan door de Vlaamse Milieumaatschappij, gelet op het advies van het Bestuur Ruimtelijke Ordening, gelet op de grenskorrektes die reeds werden uitgevoerd door de gemeenten Vilvoorde, Zemst en Grimbergen, en gelet op de verantwoordingsnota van de N.V. AQUAFIN dd. 24 augustus 1994"; dat de bedoelde verantwoordingsnota de redenen te kennen geeft waarom de keuze voor de inplantingsplaats voor de waterzuiveringsinstallatie op de betrokken gronden is gevallen;

Overwegende dat het niet tot de bevoegdheid van de Raad van State behoort zijn beoordeling dienaangaande in de plaats te stellen van die van de bevoegde administratieve overheid; dat in de uitoefening van zijn wettigheidsstoezicht op een voor hem aangevochten beslissing hij enkel bevoegd is om na te gaan of deze overheid bij het nemen van haar beslissing is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar besluit is kunnen komen; dat geen van de door de verzoekende partijen aangebrachte argumenten, die overigens enkel steunen op een feitelijke beoordeling van de zaak aantonen dat de gemeenteraad van Grimbergen bij zijn beoordeling van de bezwaren van verzoekers inzonderheid op grond van de verantwoordingsnota van de n.v. AQUAFIN, de grenzen van de hem wettelijk toegekende appreciatiebevoegdheid zou hebben overschreden; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat in een vijfde middel de schending wordt aangevoerd van artikel 78 van de Bijzondere Wet van 8 augustus 1980 en van artikel 2 van het besluit van de Vlaamse regering van 22 februari 1989 tot delegatie van de beslissingsbevoegdheden aan de leden van de Vlaamse regering, zoals gewijzigd door het besluit van de Vlaamse regering van 21 maart 1990,

doordat "het bestreden besluit tot goedkeuring van het B.P.A. genomen werd door de Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden,

terwijl de goedkeuring van een B.P.A., waarbij wordt afgeweken van het gewestplan dient te gebeuren door de voltallige Vlaamse regering, nu de delegatie van de bevoegdheid op het vlak van de ruimtelijke ordening aan de minister in dit geval uitdrukkelijk is uitgesloten";

Overwegende dat het middel dat verkeerdelijk ervan uitgaat dat de bestemming "inplanting van (een) waterzuiveringsstation", afwijkt van de bestemming "industriegebied" die in het gewestplan aan de betrokken gronden is gegeven, niet ernstig is;

Overwegende dat in een zesde middel de schending wordt aangevoerd van de artikelen 2 en 16 van de stedenbouwwet, het rechtszekerheidsbeginsel en het verbod van willekeur,

doordat "het bestreden B.P.A. de zones A, C en D bestemt tot industriegebied met uitsluiting van milieubelastende inrichtingen",

terwijl de voorschriften van een bijzonder plan van aanleg duidelijk dienen te zijn met betrekking tot de bestemming en de toegelaten activiteiten en een zekere en voldoende basis moeten bieden voor de bevoegde overheden om met kennis van zaken een oordeel te kunnen vellen over ingediende bouw- of verkavelingsaanvragen, teneinde willekeur uit te sluiten,

zodat het bestreden bijzonder plan van aanleg, door geen verdere omschrijving te geven van het begrip "milieubelastende inrichtingen", geen voldoende duidelijkheid en rechtszekerheid geeft voor de bevoegde overheden of de betrokken eigenaars over de precieze inhoud van het bestemmingsvoorschrift en onvoldoende voorspelbaar is om met uitsluiting van willekeur te worden toegepast;

Overwegende dat de tweede verwerende partij antwoordt :

"Dat in casu geen sprake is van enige onduidelijkheid.

Dat de stedenbouwkundige voorschriften een duidelijk onderscheid maken tussen enerzijds zone B die bestemd is voor de inplanting van een waterzuiveringsstation en anderzijds de andere zones.

Dat overeenkomstig artikel 6 van de stedenbouwkundige voorschriften zone A bestemd is voor :

'... gebouwen, constructies of terreininrichtingen nodig voor industriële en/of dienstverlenende

ondernemingen zowel uit de private als openbare sektor.

Alle activiteiten, noodzakelijk voor het behoud, de groei en de normale werking van een bedrijf of van de zone zoals opslag van goederen of grondstoffen, bureelruimten en/of personeelsakkomodatie, productiegebouwen, milieu- en veiligheidsinrichtingen, kunnen worden toegestaan.

Nieuwe milieubelastende inrichtingen -klasse 1- worden niet toegelaten'.

Dat in zone C dezelfde voorschriften gelden als in zone A.

Dat wat betreft zone D (gemengde zone wonen en werken) het volgende wordt gestipuleerd :

'Bedrijven ingedeeld in klasse I volgens bijlage I van VLAREM I en inrichtingen die abnormaal hoge rook-, reuk-, lawaai, verkeers- of andere hinder teweegbrengen, zijn echter niet toegelaten'.

Dat de verzoekende partijen dan ook ten onrechte stellen dat de inhoud van de bestemmingsvoorschriften onvoldoende voorspelbaar is om met uitsluiting van willekeur te worden toegepast.

Dat, in tegenstelling tot hetgeen de verzoekende partijen beweren, duidelijk wordt gesteld dat enkel de bedrijven ingedeeld in klasse I volgens bijlage I van VLAREM I niet worden toegelaten in de desbetreffende zones.

Dat, in tegenstelling tot hetgeen de verzoekende partijen stellen, het bestemmingsplan en de stedenbouwkundige voorschriften voldoende duidelijk de verschillende bestemmingen aangeven.

Dat uit het voorgaande volgt dat geen sprake kan zijn van enige schending van het rechtszekerheidsbeginsel, van enige schending van het verbod van willekeur of van enige schending van de materiële motiveringsplicht";

Overwegende dat dit antwoord in de huidige stand van de rechtspleging overtuigt; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat het zevende middel is ontleend aan de schending van artikel 16 van de stedenbouwwet en van de materiële motiveringsplicht,

doordat "het bestreden B.P.A. al de gronden van de N.V. MARSTA in een zone B voor de inplanting van een waterzuiveringsstation legt en de overige gronden, gelegen binnen de grenzen van het bestreden B.P.A., enerzijds onderbrengt in industriegebied (de zones A, C

en D) waarin milieubelastende activiteiten niet worden toegelaten, en anderzijds in de gemengde zone wonen en werken (zone F) waarin inrichtingen van klasse I of hinderlijke inrichtingen niet worden toegelaten zonder dat in het ontwerpplan de juiste bestaande feitelijke en juridische toestand is weergegeven,

terwijl een B.P.A., overeenkomstig artikel 16 van de stedenbouwwet, de juiste bestaande feitelijke en juridische toestand moet aanduiden"; dat in de toelichting bij het middel de verzoekende partijen stellen dat noch de door de bestendige deputatie in eerste aanleg afgegeven milieuvergunning van 26 november 1992, noch het arrest nr. 48.021 van 16 juni 1994, noch het arrest nr. 51.113 van 12 januari 1995, noch het bestaan van de vergunde inrichting zijn aangeduid op de kaarten met de feitelijke en juridische toestand van het ontwerp-plan;

Overwegende dat het door artikel 16, 1°, van de stedenbouwwet vereiste plan van de bestaande toestand de gegevens van stedenbouwkundige aard vermeldt; dat de milieuvergunning niet wordt afgegeven in toepassing van de stedenbouwwet, maar op grond van een eigen milieuwetgeving; dat zij derhalve niet op het plan van de bestaande toestand lijkt te moeten worden vermeld; dat voorts blijkt dat de betrokken overheden, ingevolge de tussenkomst van de verzoekende partijen in de loop van de administratieve procedure tot vaststelling van het bijzonder plan van aanleg, op de hoogte waren van de afgegeven milieuvergunning; dat tenslotte niet wordt aangetoond dat het niet vermelden van de aangehaalde gegevens op het plan met de bestaande toestand het appreciatie- en beslissingrecht van de gemeenteraad en van de Vlaamse regering derwijze hebben kunnen vitiëren dat zij zich niet met kennis van zaken hebben kunnen uitspreken over de bestemming welke bij de aanneming en de goedkeuring van het bijzonder plan van aanleg aan de

betrokken percelen werd gegeven; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat het achtste middel is "genomen uit machtsafwending en machtsoverschrijding en uit de schending van het beginsel van het rechtmatig gewekt vertrouwen, van het beginsel van vrijheid van handel en nijverheid voortvloeiend uit het Decreet d'Allarde, uit schending van het gelijkheidsbeginsel en uit schending van artikel 16 van de stedenbouwwet,

doordat het bestreden besluit al de gronden van de N.V. MARSTA in een zone B voor de inplanting van een waterzuiveringsstation legt en de overige gronden gelegen binnen de grenzen van het bestreden B.P.A. enerzijds onderbrengt in industriegebied (de zones A, C en D) waarin milieubelastende inrichtingen niet worden toegelaten, en anderzijds in de gemengde zone wonen en werken (zone F) waarin inrichtingen van klasse I of hinderlijke inrichtingen niet worden toegelaten,

en doordat het bestreden besluit, in afwijking van het rechtmatig gewekt vertrouwen, aldus de activiteiten van verzoekende partijen onmogelijk maakt op de eigendom van de N.V. MARSTA en ook op de andere gronden van het industriegebied, en dit ten voordele van de N.V. NOVIVIL, die het industriegebied mag promoten onder de naam 'businesspark Cargovil',

terwijl een administratief besluit slechts kan ingegeven zijn door een wettig doel en niet door de privébelangen van een (overheids)bedrijf";

Overwegende dat op het eerste gezicht de inplanting van een waterzuiveringsstation een zaak is die het algemeen belang betreft; dat de verzoekende partijen geen enkel concreet gegeven bijbrengen waaruit zou kunnen blijken dat de keuze van de inplantingsplaats van het betrokken waterzuiveringsstation niet zou zijn geschied in het kader van het ruimtelijke beleid binnen het gebied van het bijzonder plan van aanleg; dat

evenmin aannemelijk wordt gemaakt dat de ordening van de zones A, C en D, doordat nieuwe milieubelastende inrichtingen van klasse I in de zones A, C en D, en inrichtingen die abnormaal hoge rook-, reuk-, lawaai-, verkeers- of andere hinder teweegbrengen, er niet worden toegelaten, is ingegeven door een onwettig doel of ten einde de privébelangen van de n.v. NOVOVIL te dienen; dat, integendeel, het redelijk lijkt milieubelastende inrichtingen te vermijden in de nabijheid van een gemengde zone voor wonen en werken; dat de verzoekende partijen de zaken voorstellen alsof alles in het werk is gesteld om hun bouwplannen te dwarsbomen; dat echter, blijkens de gegevens van het dossier, de gemeenteraad van Grimbergen reeds in oktober 1989 het plan heeft opgevat voor het reservegebied voor industriële uitbreiding een bijzonder plan van aanleg op te maken, de Vlaamse maatschappij voor waterzuivering op 21 maart 1991 aan de gemeente Grimbergen haar voornemen kenbaar maakte op het industrieterrein van Vilvoorde, Grimbergen of Zemst een rioolwaterzuiveringsinstallatie in te planten en daarvoor een minimale oppervlakte van 3 ha nodig te hebben, tussen de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij en de drie betrokken gemeenten in maart 1992 een definitief akkoord werd bereikt betreffende de inplantingsplaats van de installaties, en eerst later is gebleken dat deze inplanting was gepland op de terreinen die in maart 1991 door de eerste verzoekende partij waren aangekocht; dat in dat verband de eerste verwerende partij terecht erop wijst dat het op 20 november 1990 uitgereikt stedenbouwkundig attest, gelet op zijn bewoordingen en het erin gemaakte voorbehoud, niet "het rechtmatig vertrouwen" vermocht te wekken dat op de gronden een reststoffencentrum zou mogen worden opgericht; dat de bestemming industriegebied van het gewestplan evenmin die verwachting kon ondersteunen; dat immers een reststoffencentrum niet om het even waar in een industriegebied kan worden ingeplant; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat het negende middel is ontleend aan de schending van de artikelen 3, juncto 1 en 47 van de wet van 5 augustus 1991 tot bescherming van de economische mededinging en uit machtsoverschrijding en machtsafwending, de schending van artikel 21 van de stedenbouwwet en de schending van artikel 13 van de Grondwet,

"doordat, het bestreden B.P.A. stedenbouwkundige (bestemmings)voorschriften goedkeurt, die de overname zijn van privaatrechtelijke, contractuele 'vestigingsvoorwaarden' die de N.V. NOVOVIL, als beheerder van de gronden, behorende tot het privé-domein van het Vlaams Gewest en gelegen in het industriepark 'Cargovil', aan kandidaat-kopers/investeerders oplegt,

en doordat, de N.V. NOVOVIL zich als overheidsonderneming in die mate onafhankelijk van haar afnemers/consumenten gedraagt dat zij zich in een dominante positie bevindt en daarbij volledig soeverein, middels het opleggen van stedenbouwkundige vestigingsvoorwaarden, waarvoor zij niet bevoegd is, kan bepalen wie zich mag vestigen op de uiterst schaarse industrie-terreinen in Vlaams-Brabant en wie niet (in het bijzonder niet de inrichtingen die zogenaamd 'milieubelastend' zijn),

en doordat, het bestreden besluit voornoemde zuiver privaatrechtelijke voorwaarden middels een bijzonder plan van aanleg valideert, en daardoor verzoekende partijen het beroep op de gewone rechter ontzegt om de verenigbaarheid te kunnen nagaan van de handelwijze van de N.V. NOVOVIL met de wet op de mededinging,

terwijl, krachtens artikel 3 van de Wet van 5 augustus 1991 tot bescherming van de economische mededinging, het verboden is dat één of meer ondernemingen misbruik maken van een machtspositie op de betrokken Belgische markt of op een wezenlijk deel ervan, waarbij krachtens artikel 1 van de Mededingingswet een machtspositie wordt omschreven als de positie

die een onderneming in staat stelt om de instandhouding van een daadwerkelijke mededinging te verhinderen en het haar mogelijk maakt zich, jegens haar concurrenten, afnemers of leveranciers, in belangrijke mate onafhankelijk te gedragen,

en terwijl, als voorbeeld van misbruik van machtspositie wordt aangegeven in artikel 3, a) van de Mededingingswet het rechtstreeks of zijdelings opleggen van onbillijke aan- of verkoopprijzen of van andere onbillijke contractuele voorwaarden, en in artikel 3, b) het beperken van de produktie, de afzet of de technische ontwikkeling,

en terwijl artikel 47 van de Mededingingswet de openbare ondernemingen en de ondernemingen waaraan de overheid bijzondere of exclusieve rechten verleent zijn onderworpen aan de bepalingen van deze wet voor zover de toepassing daarvan de vervulling, in feite of in rechte, van de hun door of krachtens de wet toevertrouwde bijzondere taak niet verhindert,

zodat, het bestreden besluit, door een reglementaire basis te verlenen aan de privaatrechtelijke vestigingsvoorwaarden die de N.V. NOVOVIL ééenzijdig, soeverein en zonder te beschikken over de wettelijke bevoegdheid daartoe, oplegt aan kandidaat-investeerders, een praktijk, die strijdig is met het verbod van misbruik van machtspositie, tracht te valideren en alzo de in het middel aangehaalde wetsartikelen en beginsel schendt";

Overwegende dat uit de gegevens van de zaak blijkt dat de n.v. NOVOVIL de makelaar is van het Vlaamse Gewest; dat het Vlaamse Gewest, benevens de n.v. MARSTA, eigenaar is van gronden gelegen binnen het beheersingsgebied van het bestreden aanlegplan; dat het middel zonder meer ervan uitgaat dat de stedenbouwkundige voorschriften van het bestreden aanlegplan de overname zijn van de zogenaamde vestigingsvoorwaarden die de n.v. NOVOVIL oplegt aan de bedrijven die zich binnen het

aanlegplan willen vestigen; dat in de huidige stand van de rechtspleging de tegenovergestelde hypothese, namelijk dat de zogenaamde vestigingsvoorwaarden de loutere toepassing zijn van de bindende en verordenende bepalingen van het bestreden bijzonder plan van aanleg, evenzeer aannemelijk lijkt; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat niet voldaan is aan de eerste door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bepaalde voorwaarde; dat die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de n.v. NOVOVIL in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzitting, op elf maart 1900 zevenennegentig, door
de Xe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M. VRINTS,	kamervoorzitter,
de HH.	D. VERBIEST,	staatsraad,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

M. VRINTS.